

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **por. Ing. J.**, bytom V., *právne zastúpeného JUDr. V., advokátom so sídlom Advokátska kancelária, Ulica S.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Banská Bystrica**, Ul. 9. Mája č. 1, 974 86 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.p. KRP-7-5/PK-2009 zo dňa 23. júla 2009, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/101/2009-42 zo dňa 02. decembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/101/2009-42 zo dňa 02. decembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 151,65 €, ktoré je povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. V., č. ú. X. a.s., pobočka V. v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovaného č. KRP-7-5/PK-2009 zo dňa 23.07.2009 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a priznal žalobcovi náhradu trov konania v sume 638,87 €.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej

a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej v texte len „zákon č. 73/1998 Z.z.) zamietol odvolanie žalobcu proti disciplinárnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci č. 3 zo dňa 14.05.2009, ktorým mu bolo uložené podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. disciplinárne opatrenie – písomné pokarhanie, za porušenie článku 5 ods. 1, článku 6 ods. 1 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 71/2005 Z.z. o hlásnej službe a súčasne aj za porušenie ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. z dôvodu, že odvolanie proti disciplinárnemu rozkazu nepodal v stanovenej lehote orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal a neodovzdal ho orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že z obsahu správneho spisu a vyjadrení účastníkov mal za preukázané, že žalobca dňa 25.05.2009 podal na sekretariáte Obvodného oddelenia PZ vo Veľkom Krtíši obálku s odvolaním proti disciplinárnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci č. 3 zo dňa 14.05.2009, ktorá bola adresovaná na: Okresné riaditeľstvo PZ, riaditeľ plk. JUDr..V., s poznámkou na obálke, „kuriérom“. Na Obvodnom oddelení bola potom zásielka s ďalšími prevzatá na doručovanie kuriérnou poštou ministerstva vnútra, pričom bola doručená Okresnému riaditeľstvu PZ v Lučenci dňa 27.05.2009. Pokiaľ žalobca zásielku s odvolaním odovzdal na Obvodnom oddelení vo Veľkom Krtíši, kde bol funkčne a služobne zaradený v predposledný deň lehoty, t.j. 25.05.2009, zostala mu lehota na podanie zachovaná a to aj v prípade, že k doručeniu na Okresné riaditeľstvo PZ v Lučenci – riaditeľovi, ako prvostupňovému orgánu došla jeden deň po zákonnej lehote a to dňa 27.05.2009. Žalobca totiž svoje podanie s odvolaním odovzdal oprávnenému orgánu na preberanie pošty a to na OO PZ vo Veľkom Krtíši, ktoré tvorilo jeden celok s Okresným riaditeľstvom PZ Lučenec a Obvodné oddelenie vo Veľkom Krtíši patrilo podľa organizačných štruktúr pod Okresné riaditeľstvo PZ v Lučenci. Pokiaľ sa zásielka s odvolaním nemala prevážať a doručovať kuriérnou poštou policajnému zboru, mal byť na to žalobca upozornený už pri jej odovzdávaní. Pokiaľ sa tak nestalo, zmeškaním odvolania z toho dôvodu by došlo k poškodeniu žalobcových práv odvolať sa proti neprávoplatnému prvostupňovému rozhodnutiu. Vychádzajúc z obsahu spisu a rozhodnutí žalovaného, odvolanie žalobcu voči disciplinárnemu rozkazu sa netýkalo výhradne jeho súkromných a osobných záležitostí, ale vychádzalo zo skutkového stavu, ktorý sa naplnil pri plnení jeho služobných povinností ako policajta v štátnej službe. Súd sa preto nestotožnil s názorom žalovaného, že odvolanie treba považovať za jeho súkromné podanie, ktoré nie je možné doručovať kuriérnou službou ministerstva vnútra. Ani z obsahu textu nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 16 zo dňa 09.03.2009 o kuriérnej službe nevyplýva, že predmetná listová zásielka s odvolaním žalobcu je vylúčená z prepravy kuriérnou službou.

Výrok o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1, zásadou úspechu.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V dôvodoch odvolania uviedol, že tým, že krajský súd pripustil zachovanie lehoty pri oneskorenom doručení odvolania oprávnenému orgánu, riaditeľovi

Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca bol riadne poučený o tom, v akej lehote a u koho má podať odvolanie a malo byť v jeho záujme, aby sa jeho osobné podanie odvolania v zákonom stanovenej lehote dostalo k oprávnenému orgánu. Ak sa pripustí, že podaním osobného odvolania na ktorékoľvek obvodné oddelenie Policajného zboru je dodržaná lehota na podanie odvolania, potom takéto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže zákon č. 73/1998 Z.z. v § 242 ods. 3 uvádza, že odvolanie sa podáva písomne orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Podľa ods. 1 § 242 citovaného zákona, proti rozhodnutiu môže policajt podať odvolanie do 15 dní, ak ide o odvolanie proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho opatrenia do 8 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Krajský súd rozhodol nad zákonný rámec, keď pripustil dodržanie lehoty napriek skutočnosti, že odvolanie bolo po uplynutí zákonnej lehoty. Krajský súd vyvodil záver, že lehota na podanie odvolania zostala žalobcovi zachovaná, pričom nebral do úvahy jeho tvrdenie, že kuriérna služba Ministerstva vnútra SR v zmysle nariadenia MV SR č. 16/2009 slúži na prepravu kuriérnych zásielok, pričom kuriérnymi zásielkami sa rozumejú listové zásielky, balíkové zásielky a špeciálne kuriérne zásielky, ktoré spĺňajú podmienky ustanovené týmto nariadením, a interným aktom riadenia (N MV SR č. 64/2003 o vydaní registratúrneho poriadku v znení Nariadenia Ministra vnútra SR č. 5/2006) a sú určené na prepravu kuriérnou službou. Krajský súd sa tiež nevyporiadal s tvrdením žalovaného, že uloženie disciplinárneho opatrenia je individuálnym aktom služobného úradu voči konkrétnemu policajtovi, ktorý má právo využiť opravný prostriedok, odvolanie. Toto odvolanie považuje žalovaný za akt konkrétneho policajta, osoby. Nie je vykonaný nejakým útvarom začleneným do organizačnej štruktúry žalovaného, ale osobou policajta voči svojmu služobnému útvaru, v ktorého štruktúrach vykonáva štátnu službu. Ide o osobné, súkromné podanie osoby, a toto podanie (odvolanie) nemôže žalovaný považovať za služobné. Iné je doručenie odvolania spolu so stanoviskom prvostupňového orgánu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci na odvolací orgán Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici, kde je využitie kuriérnej služby logické, pretože táto zásielka spĺňa podmienky ustanovené v internom právnom akte.

Žalobca sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Podľa jeho názoru obvodné oddelenie je oprávneným orgánom na prijímanie písomností týkajúcich sa štátnej služby príslušníkov policajného zboru a rovnako má povinnosť ho aj doručiť adresátovi. Podľa § 262 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty podanie podá oprávnenému orgánu, alebo ak sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Žiadne ustanovenie zákona nemá úpravu, podľa ktorej sa musí zásielka v rámci lehoty na odvolanie dostať k rukám orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal. Zotrval na svojich doterajších ústnych a písomných stanoviskách a navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“ v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného a prvostupňového správneho orgánu zistil, že riaditeľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci disciplinárnym rozkazom č. 3 zo dňa 14.05.2009 uložil žalobcovi, por. Ing. J. v stálej štátnej službe, vo funkcii referent ÚOZ OO PZ Veľký Krtíš, odboru poriadkovej polície OR PZ v Lučenci, služobného úradu KR PZ v Banskej Bystrici, podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. disciplinárne opatrenie – písomné pokarhanie za porušenie článku 5 ods. 1 Nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 71/2005 o hlásnej službe v znení neskorších predpisov a za porušenie článku 6 ods. 1 písm. a/ citovaného nariadenia, a súčasne aj porušenia základných povinností policajta uvedených v § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z., čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 citovaného zákona z dôvodu, že udalosť, ku ktorej došlo dňa 14.4.2009 na OO PZ Veľký Krtíš oznámil na Operačné stredisko Okresného riaditeľstva Policajného zboru až po uplynutí časového úseku 2 hodín a 50 minút od jej zistenia.

Napadnutým rozhodnutím č.p.: KRP-7-5//PK-2009 zo dňa 23.07.2009 žalovaný odvolanie žalobcu podľa § 243 ods. 4 zákona zamietol a odôvodnil ho tým, že rozhodnutie bolo odvolateľovi vyhlásené dňa 18.05.2009 a odvolanie proti nemu doručené riaditeľovi Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci dňa 27.05.2009, ktorý ho spolu so spisovým materiálom postúpil na rozhodnutie odvolaciemu orgánu. Ten zistil, že žalobcovi v zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. lehota na podanie odvolania začala plynúť v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 citovaného zákona nasledujúcim dňom po vyhlásení rozhodnutia, t.j. dňom 19.05.2009, a koniec lehoty pripadol na deň 26.05.2009. Žalobca svoje odvolanie, ktoré bolo zaevidované pod č.p.: ORP-550-VO-2009 zaslal cestou kuriérnej služby, ktorej činnosť je upravená v nariadení Ministerstva vnútra SR č. 16/2009 a bola vytvorená za účelom vykonávania prepravy služobných zásielok, čím nielen zneužil kuriérnu službu na prepravu inej ako služobnej zásielky, ale uvedeným konaním zapríčinil aj zmeškanie zákonnej osemdňovej lehoty na podanie odvolania. Odvolateľ sa ustanovením § 262 ods. 4 zákona neriadil, pretože odvolanie nepodal v stanovenej lehote orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal a taktiež neodovzdal orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Za orgán ktorý má povinnosť doručiť podanie je potrebné považovať poštový podnik, resp. iný subjekt, ktorý poskytuje poštové služby v súlade so zákonom č. 507/2001 Z.z. o poštových službách, a ktorého povinnosťou je dodávať poštové zásielky.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (219 ods. 1 O.s.p.).

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu s citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v právnych dôvodoch rozsudku, na ktoré ako vecne správne v celom rozsahu poukazuje a dodáva.

Krajský súd v Banskej Bystrici svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovenia § 242 ods. 1, ods. 3, a ustanovenia § 262 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení platnom a účinnom v rozhodnom období.

V predmetnej veci nebolo sporným podanie odvolania proti disciplinárnemu rozkazu dňa 25.05.2009 (predposledný deň zákonnej lehoty) a ani to, že žalobca podal zásielku na sekretariáte Obvodného oddelenia PZ vo Veľkom Krtíši s adresou Okresné riaditeľstvo PZ, p.riaditeľ plk. JUDr..V., s poznámkou na obálke „KURIEROM“, ktorá bola adresátovi doručená dňa 27.05.2009 (po uplynutí lehoty). Sporným však zostalo podanie a doručovanie odvolania prostredníctvom kuriérnej služby upravenej Nariadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 16 zo dňa 9. marca 2009 o kuriérnej službe, keďže ide (podľa žalovaného) o akt konkrétneho policajta, o osobné, súkromné podanie osoby, ktoré nie je možné považovať za služobné.

Odvolací súd nepovažuje za potrebné znova opakovať dôvody uvedené krajským súdom, pretože sa s nimi ako úplnými a dostatočnými pre záver, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote a na orgáne, ktorý je oprávnený prijať zásielku, prípadne ju doručovať stotožňuje.

Zákon č. 73/1998 Z.z. v ustanovení § 242 upravuje odvolacie konanie a v § 262 počítanie času.

Podľa § 242 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., ***odvolanie sa podáva písomne orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.***

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty podanie podá oprávnenému orgánu alebo ak sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 262 ods. 4 cit. zákona).

Vyššie citované zákonné ustanovenia jednoznačne upravujú, kto je adresátom odvolania a kedy je lehota na podanie odvolania zachovaná. Nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že doručovanie zásielky kuriérnou službou malo za následok zmeškanie lehoty. Ani zákon č. 73/1998 Z.z. a ani vyššie uvedené nariadenie o kuriérnej službe z prepravy kuriérnou službou listovú zásielku s odvolaním nevyučuje. Treba súhlasiť so žalobcom, že ak písomnosti týkajúce sa jeho disciplinárneho opatrenia boli zasielané riaditeľovi Okresného riaditeľstva PZ kuriérnou poštou, čo bolo akceptované a nebolo mu vytkané, nie je možné doručenie odvolania rovnakým spôsobom považovať za neprípustné a k zákonu č. 73/2008 Z.z. vykonávací predpis neexistuje. Odvolací súd sa tiež nestotožňuje s námietkou žalovaného, že ide o individuálny akt služobného úradu voči konkrétnemu policajtovi, teda súkromné podanie osoby, nie služobné, pretože žalobca (aj v súčasnosti policajt v činnnej službe) plnil úlohy pri výkone verejnej služby a v súvislosti s plnením týchto úloh mu bolo disciplinárne opatrenie uložené. Záverom súd dodáva, že akékoľvek pochybnosti pri uplatňovaní práva nie je možné prikladať na ťarchu účastníka.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal náhradu trov, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 151,65 €, a boli špecifikované v podaní žalobcu zo dňa 19.2.2010 takto: Podľa vyhl.č. 655/2004 v platnom znení predstavuje odmena 1/6 vymeriavacieho základu (721,40 € v r. 2010), t.j. sumu 120,23 €, režijný paušál 1/100 vymeriavacieho základu, t.j. sumu 7,21€, spolu 127,44€, a navýšené o 24,21€ (DPH) tak trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 151,65 Eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 18. januára 2011

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková